

Бедринський В. П.
*аспірант кафедри безпеки та
правоохоронної діяльності,
Західноукраїнський національний
університет*

ІНСТРУМЕНТАРІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Забезпечення ефективності стратегії управління економічною безпекою підприємства вимагає застосування комплексного та системного підходу, оскільки ця стратегія є необхідною складовою загальної стратегії управління підприємством.

Щоб досягти потрібного рівня ефективності, система управління економічною безпекою має включати чітко визначені елементи та механізми їх діяльності, а також схему їх взаємодії на підприємстві. Це можна забезпечити завдяки системному підходу до організації стратегії, який передбачає урахування всіх факторів, що впливають на економічну безпеку підприємства [2, с. 207]. Така системність забезпечується комплексністю підходу при застосування традиційних та новітніх інструментів.

Серед основних рис механізму забезпечення економічної безпеки сучасних підприємств можна виокремити такі: його багаторівневність, що включає стратегічний, тактичний та оперативний рівні; спрямованість на досягнення стратегічних цілей підприємства; і принцип забезпеченості ресурсами, необхідними для його реалізації. Роботу механізму забезпечення економічної безпеки підприємства раціонально розподілити на кілька етапів. Етап формування організаційно-економічного механізму забезпечення економічної безпеки підприємства передбачає збір та аналіз інформації про зовнішнє та внутрішнє середовище функціонування підприємства. На наступному етапі проводиться аналіз отриманої інформації за допомогою групи експертів з метою оперативного визначення рівня економічної безпеки. Завершальний етап включає оцінку впливу кожного заходу на компоненту економічної безпеки, аналіз отриманих результатів і формулювання висновків щодо успішності забезпечення економічної безпеки на підприємстві.

Одним з ключових інструментів для забезпечення економічної безпеки підприємства є його діагностика. Методика "Тримірна діагностика рівня економічної безпеки підприємства" передбачає оцінку рівня економічної безпеки з урахуванням часового фактора, що визначається в процесі діагностики. В рамках цього підходу виділяються три основні форми економічної безпеки підприємства:

- поточна економічна безпека;
- тактична економічна безпека;
- стратегічна економічна безпека.

Обґрунтованість цього підходу впливає з багатогранності та широти поняття економічної безпеки, оскільки безпека передбачає відсутність будь-яких факторів, які можуть призвести до загибелі суб'єкта господарювання, починаючи від об'єктивних загроз та ризиків, що супроводжують будь-який господарський процес, і закінчуючи симптомами глибокої кризи, яка, по суті, є

результатом прогресуючих та нерегульованих забруднень та ризиків.

Однією із новітніх тенденцій в епоху диджиталізації є застосування штучного інтелекту в усіх сферах, у тому числі у підприємницькій. Одним із напрямків такого використання є забезпечення економічної безпеки. Це відкриває ряд нових можливостей, такі як оперативність, гнучкість, повнота та інші. Разом з тим таке використання ставить ряд загроз. Зокрема вони стосуються збереженості даних [1]. При забезпеченні економічної безпеки цей чинник є особливо важливим. Ефективне управління та нівелювання таких загроз можливе за рахунок підвищення кваліфікації фахівців, що використовують штучний інтелект. З іншої сторони інструменти штучного інтелекту можуть бути використані для підвищення впізнаваності бренду підприємства на основі вже відомих ознак про нього [2], що призведе до зміцнення його економічної безпеки.

Таким чином поєднання традиційних і новітніх інструментів забезпечення економічної безпеки створює нові можливості в системі безпекології.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Колесніков А., Карапетян О. Штучний інтелект: переваги та загрози використання. *Ефективна економіка*. 2023. №8. URL: <https://nauka.com.ua/index.php/ee/article/view/1991/2014>
2. Колесніков А.П., Шульгат Н.І. Основні засади, механізми та можливості розвитку брендингу в Україні. *Сталий розвиток економіки*. 2011. №7. С. 37-40

УДК 343.11

Чайківський І.
*аспірант, Західноукраїнський
національний університет*

Жмуд В.
*студент юридичного університету,
Західноукраїнський національний
університет*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ

Інноваційний розвиток економіки країни перш за все залежить від впровадження новітніх розробок у виробництво та їх успішної подальшої комерціалізації. Сполучним етапом в інноваційному процесі між дослідженнями в науковій сфері та втіленням результатів досліджень у виробничій сфері є трансфер технологій - передача технології на основі умов договору, в результаті якого відбувається зміна майнових прав власника [1].

Трансфер технологій, або передача технологій, є ключовим елементом глобального розвитку і впровадження інновацій. В сучасному світі, як вказує Д.І. Адамюк, «швидкість трансферу технологій визначає